„No tak," tleskne Kate. „Budeš se oblíkat, nebo projdeš uličkou takhle? Jsem si jistá, že by to ženichovi nevadilo."

Musím se na svou zapálenou kamarádku usmát. Na rozdíl od mámy zná Jesseho slabost pro krajky. „Radši se oblíknu." Vybaluju lodičky z hedvábného papíru, nazouvám si je a hned jsem o nějakých dvanáct centimetrů vyšší. „Tak." Zhluboka se nadechnu a vyrážím ke dveřím, kde na mě čekají svatební šaty. Zastavuju se u nich a vychutnávám si jejich výjimečnou krásu.

„Možná by sis měla odskočit, než tě do nich oblékneme," navrhuje máma, když zůstane stát vedle mě. „Teda, Avo, v životě jsem nic takového neviděla."

Souhlasně zamručím, očima přejíždím nahoru a dolů po celé jejich délce. „Já vím. A máš pravdu, potřebuju na malou." Nechávám mámu obdivovat šaty a vydávám se do koupelny, přičemž přistihnu Kate, jak do sebe rychle kopne další lok, když je máma otočená zády. Kdybych neměla takové obavy z místa konání svatby, strachovala bych se, že strávím celý den poblíž Kate a Dana ve vzájemné blízkosti.

Tiše za sebou zavírám, abych svědomitě vykonala potřebu a užila si další chvilku, kterou mám sama pro sebe. Pak ale uslyším hlasité klepání na dveře pokoje, následované nezaměnitelným, rozrušeným hlasem mé mámy. Jsem zvědavá, co se tam děje, a tak se rychle upravuju a myju si ruce, abych mohla vyjít z koupelny.

„Jesse," máma je zjevně pohoršená, „my dva jsme spolu skončili, jestli nebudeš dělat, co se ti řekne."

Ohlédnu se na Kate, která do sebe klopí další příděl *Mistrovského Míchaného*, když jí máma nevěnuje pozornost. Zakření se na mě a pokrčí rameny.

„Co se tady děje?" zjišťuju.

„Jesse tě chce vidět, ale Elizabeth o tom nechce ani slyšet."

Zakoulím očima a obracím pozornost ke dveřím, kde máma vlastním tělem blokuje malou mezírku. A pak ho zaslechnu.

„Neskončíme spolu, maminko, pokud mě pustíte dovnitř." Poznám, že se na mámu zubí, ale ten hravý tón mě neošálí. V jeho hlase rozeznávám i hrozbu. Vejde a ani máma ho nezastaví.

„Jesse Warde, neopovažuj se říkat mi maminko, když jsem jenom o devět let starší než ty!" ucedí dotyčná. „A teď odejdi, uvidíš ji za půl hodiny."

„Avo!" zavolá Jesse přes mámu.

Znovu se podívám na Kate, která kývne hlavou, protože okamžitě pochopí směr mých myšlenek. Obě se rozbíháme ke dveřím, na nichž visí šaty, Kate vyhákne ramínko z věšáku nahoře a já beru do náruče jejich spodní okraj, načež obě spěcháme do koupelny, kde je věšíme na vnitřní stranu dveří.

Kate se zasměje. „Myslíš, že se tvoje máma poučí, nebo se bude dál pokoušet ho zkrotit?"

„Já ti nevím." Uhlazuju přední stranu šatů, následuju Kate zpátky do pokoje a zavírám za sebou. Máma pořád brání vstupní dveře tím, že je dole zapírá vlastní nohou. To Jesseho nezastaví.

„Jesse, ne!" snaží se ho přetlačit. „Tak neblázni! Nosí to smůlu. Copak nemáš žádnou úctu k tradicím, ty paličáku?"

„Pusťte mě dovnitř, Elizabeth." Jesse už zatíná zuby, to poznám.

Ohlédnu se po Kate a zakroutím hlavou. Jesse mi právě válcuje mámu přesně, jak slíbil, že to udělá, když se mu někdy postaví do cesty. A ona mu v cestě prokazatelně stojí.

Kate si bere z tácu další sklenku a nenuceně se vydává ke dveřím. „Elizabeth, prostě ho pusťte dovnitř, stejně ho nezastavíte. Ten chlap je jako nosorožec."